

- lú svad'bu máš, ve-se-lú svad'bu máš, e-nom sa po-dí-vaj,
 ko-ho na ní ne-máš.

Siroto, siroto, veselú svad'bu máš,
 enom sa podívaj, koho na ní nemáš!

Nemáš tu mamičky, nemáš tu tatička,
 už ti na nich roste zelená travička.

Zelená travička, červené ořeší,
 Už Ťa tvá mamička nikdy nepotěší.

Můj starý tatičku, hluboko ste lehli,
 ani ste ňa ani k místu neprivedli.

Už ňa privádajú druzí, cuzí ľudé,
 nevím, můj tatičku, jak to potom bude!

Má stará mamičko pod tú čérnú zemú,
 zpomenete-li si na tu svoju céru?

Zpomenu, zpomenu nejednú, ne dvakrát;
 já na vás mamičko, já na vás tisíckrát.

Dybych já věděla, že mamičku zvihnu,
 prenesla bych hlinu od Prešpurka k Vídnü.

Dybych já věděla, že stanú tatiček,
 prenesla bych všecek zelený trávníček.

423. b)

Mírně.

Od Břeclavy.

Ne-vě-sto, ne-vě-sto ej ve-se-lú svad'bu máš, a - le si
 ro-zpo-meň ej, ko-ho na ní nemáš.